

คิดสักนิด...สะกิดใจ

สวัสดีครับพี่น้องที่รัก...เมื่อวานนี้พ่อก็มีโอกาสได้ดูรายการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาไทยในปัจจุบัน ซึ่งเราเห็นถึงกระบวนการมากมายในการพัฒนาได้แก่ หลักสูตรการเรียนการสอน, การพัฒนาบุคลากรครู, การประกันคุณภาพฯ, การสอบเข้ามหาวิทยาลัย เป็นต้น ซึ่งนักวิเคราะห์เหล่านี้ก็บอกว่า มีปัญหามากมายในกระบวนการต่าง ๆ อาจารย์ท่านหนึ่งเสนอว่า ควร “หยุด” เปลี่ยนแปลง หรือ “ลด” ลงกว่าที่เป็นอยู่

หยุดเปลี่ยนหลักสูตรบ่อย ๆ, ลดระบบการประกันคุณภาพลง ครูจะได้มีเวลาให้กับการเรียนการสอนมากขึ้น, ลดกระบวนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีสอบมากมาย เป็นต้น... นโยบายทุกอย่างมีคุณประโยชน์ในตัวเอง เพียงแต่ว่าจัดให้ลดน้อยลงเพื่อความสมดุลการพัฒนาการศึกษาทั้งครบ อาจารย์ท่านหนึ่งให้ทัศนะไว้เช่นนี้...(ส่วนแต่ละคนคิดอย่างไรก็แล้วแต่ทัศนะ)

พี่น้องที่รัก...เรื่องนี้ฟังดูแล้วก็เครียด เพราะการศึกษาเป็นเรื่องที่ต้องจริงจัง เป็นอนาคตของเด็กในสังคมและยิ่งใกล้ขีดเพราะนั่นคือ ชีวิตลูกหลานของเรา คงต้องเป็นทุกฝ่ายที่ต้องร่วมมือกัน...

อย่างไรก็ตามย้อนกลับมาเทศกาลมหาพรต คำที่สนใจที่อยากให้เราพิจารณา คือ คำว่า “หยุด” และ “ลด” มหาพรต เป็นช่วงเวลาแห่งการ หยุด และ ลด จริง ๆ อย่างเช่น หยุด/ลดสิ่งไม่ดีต่างๆภาษาเราเรียกว่า “กลับใจ” นั่นเอง การตีสอนนินทา ความเห็นแก่ตัว การคิดเล็กคิดน้อยกับคนอื่น...

การดำเนินชีวิตที่ควรหยุดคิดวุ่นวาย หยุดขั้นตอนกระบวนการคิดมากมายที่จะทำกิจการที่ดี เช่น **คิดจะทำบุญก็ทำเลย** บางคนคิดว่าคนที่ได้รับเค้าจะไปทำอะไรต่อ? หรือ **การช่วยเหลือคนอื่น ทำทันที** ไม่ต้องคิดมากกว่า แล้วเค้าจะมาช่วยเหลือหรือทำดีกับเราไหมหนอ? หยุดคิดขั้นตอนวุ่นวายมากมายต่าง ๆ ในการทำกิจการที่ดี พ่อคิดว่าบุญกุศล หรือความดีของเราเกิดขึ้นตั้งแต่วินาทีแรกที่เราคิดและทำทันทีแล้ว เพราะเมื่อทำดีปุ๊บ เราได้คะแนนเต็มสิบ บ่นนั่น-นี่ คิดมากคิดมาย อาจจะไม่โดนติดลบไปเรื่อย ๆ ก็เป็นไปได้

พระวาจาของพระ บอกเรา “เมื่อท่านให้ทาน ด้วยมือข้างหนึ่ง อย่าให้อีกข้างหนึ่งรู้” เพราะ พระเจ้าทรงรู้ในกิจการดีต่าง ๆ ที่เราทำทุกอย่าง นี่แหละจุดหมายสูงสุดแห่งการดีที่ไม่ต้องคิดมาก เพื่อพระเจ้านั่นเอง